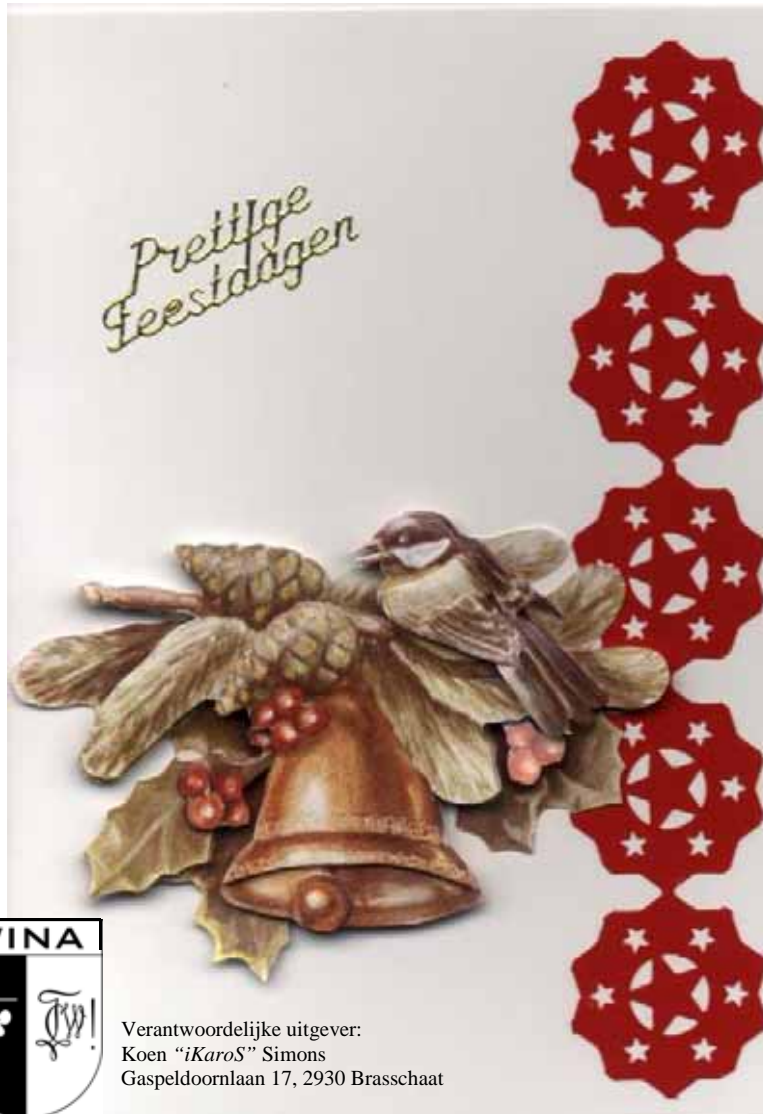

Jaargang 69 nr. 2
December-Januari

'T KerstStrakske

Inhoud en kalender

<i>Inhoud en kalender</i>2
<i>Editoriaalken</i>3
<i>Woordje van de praeses</i>5
<i>Night of the Proms</i>7
<i>IFK / IFT</i>9
<i>Jeneveravond</i>11
<i>SMAK</i>12
<i>Doop</i>15
<i>Glijbaantjes</i>16
<i>Schachtenkonvent</i>19
<i>Wudjes</i>21
<i>Mephisto's aanklacht</i>28
<i>WiNA Wacky Weekend</i>26
<i>Samenzwering boven Gent</i>29
<i>Foto's</i>32
<i>Dankwoordje</i>35

Kalender:

Wat?	Waar?	Wanneer?
Spaghettiaavond	Sjakosj	Dinsdag 7 december 19h30
Zwemmarathon	GUSB	Maandag 13 december 18h30
Massacantus	ICC	Woensdag 22 december 20h00

Examens (niet onze schuld...)

<http://wetenschappen.ugent.be/site/diensten/FSA/examenrooster.html>

Elke dinsdag: clubavond in 't Sjakosj

<http://wina.ugent.be> voor een up-to-date versie van de kalender

*Silent night, holy night
All is calm, all is bright*

Joseph Mohr

Goeiemorgen,

Wederom spreekt/raaskalt uw scriptor! Volgens sommigen te vaak, anderen te weinig, dit is de laatste keer voor het nieuwe jaar dat u zich kan ergeren aan mijn chaotische hersenspinsels. Jawel, nieuwjaar komt eraan, de feestnacht wacht op hen die zich willen laten meeslepen met de massa's en massa's die denken dat dat het grootste feest zal worden het eerste en laatste van het jaar. Weinigen weten het misschien, maar naast al die drukte en ellende kun je bij ons fuiven wat je maar wil, midden in de week, veel goedkoper en met je eigen uitverkoren top100 muziek. Kan je samen met ons op je gemak eentje komen drinken in een café, 't Sjakosj, zonder dat je moet vechten om een stoel of een vierkante millimeter om op te staan, hoewel... tegenwoordig begint het er ook wat drukker te worden.

Meer dan 6 miljard zijn we op deze planeet, misschien ooit ook op een andere, je weet niet hoe lang het nog duurt eer ze een arm hondje naar mars sturen, of een chimpansee, of misschien ineens een mens? Uiteraard is dit volledig een ingenieursprobleem, al wat we moeten weten over ons zonnestelsel om tot mars te geraken is bekend en door internet naar alle waarschijnlijkheid gemakkelijk terug te vinden. 6 miljard, waarvan een 300tal hier in Gent wiskunde, informatica of natuurkunde studeren. In parallele werelden zijn het er misschien meer, in andere dan weer minder.

Misschien kan het binnenkort een troost zijn dat dezen bijna allemaal aan het blokken zijn en dat zij die het dan niet doen, er in september door geplaagd zullen worden. Neen, een scriptor mijdt een pijnlijk onderwerp niet. Wat ik wel zal mijden is een discussie over de voor- en nadelen van het nieuwe systeem: de bachelor en het afschaffen van B's. Voor hen die mijn standpunt daarover willen weten, zou ik zeggen dat dat voor op café of in de resto is, maar tenzij je mijn mening deelt, kan dat lang uitopen, u weze gewaarschuw!

“Pijn is plezier, bloed is gezond!” Er wordt vaak mee gelachen, maar hoofdpijn is het jammerlijke resultaat van het meermaals met je hoofd tegen de muur bonken van ergernis als je wederom je vingers snijdt aan dat ellendige hoopje papier dat op je bureau ligt en syllabus noemt. Verkleumd van de kou zijn je vreugdevolle

vingers wanneer je na lange tweestrijd hebt toegegeven aan de aan oerinstinct grenzende drang om net als de kindjes buiten in de sneeuw te spelen. Zoals een chimpansee hunkert naar bananen en vrijheid zo ook wenst elk student chocomelk, een glas wijn of een pintje en gezellig samenzijn met zijn/haar vrienden.

Daarom zeg ik u, laat ons nu, nu het nog kan, samen tafelen, samen spaghetti eten, samen zwemmen op de zwemmarathon, samen naar de massacantus gaan. Want feesten kunnen wij als geeneen, wij van WiNA gaan pas slapen als de rest opstaat! Zet de bloemetjes eens buiten, haal die sneeuwballen uit de diepvries... Jawel Sneeuw! Sneeuwvlokjes dwarrelen op een koude kerstavond langzaam naar beneden en een maagdelijk wit bedekt het landschap. Althans, als ik eindelijk mijn zin eens krijg en het een witte kerst wordt en iedereen dan zijn dag begint met te vloeken op die verdomde files, familieleden die angstig afwachten of hun bezoekers er hopelijk toch door geraken. Schreeuwende baby's huilend van de kou. Geïrriteerde moeders en vaders... Jaah, ik heb het al gehoord, een witte kerst heeft praktische bezwaren, maar t blijft iets moois, iets waar je stil van wordt. Een gans land onder de sneeuw, een avond in stilte door het raam staren. Christmas Carols zingen. Sfeer...

Wacht niet langer, bezoek de kerstmarkt en ijspiste eens, inhaleer de vrieslucht, zoek naar geschenkjes... als je niet al verzadigd bent na het bezoek van de Sint: Speculaasjes, chocolade en mandarijntjes, kerststol of ijstaart...

Smakelijk

iKaroS

Jooooow,

Eind november...tussen 2 practica door...een stuk in de nacht..."Ja Koen, ik stuur mijn stukske nog door vannacht, en ja, ik weet dat de deadline gisteravond verstreken is..."[*nv.iKaroS: fear leads to anger, anger leads to hate...*] Iedereen begint het stilaan te voelen (ik dus alleszins wel...) : het einde van het semester nadert en de examens en andere deadlines komen dichterbij. [*nv.iKaroS: everybody say "Doom!"*] Maar 1 regel, naast "begint er op tijd aan!", herinner ik mij ook nog heel goed en die is "niet panikeren". Vooral niet panikeren, iets waar ik mij regelmatig eens aan vasthoud, misschien wel eens teveel eigenlijk, maar goed, niet panikeren dus, alles is nog mogelijk!

Iedereen zit er mee, verdomme, had ik maar niet naar dat fuifke geweest, of had ik dan maar eens thuisgebleven, dan had ik nu niet moeten vloeken dat mijn project te laat binnen is. Anyway, niks meer aan te doen aan die verleden tijd, de (grote) boodschap is : begin er dan nu aan en wel direct, niet nog eens uitstellen. En geloof het van iemand met ervaring, t is het enige dat je kan doen. Of nee, ik lieg, je kan ook een potje gaan huilen en stoppen met studeren, maar laten we zover niet gaan... [*nv.iKaroS: hou dat voor de zwanenzang, we kunnen je dan een groepsknuffel geven, als er tenminste niet teveel van die schimmel op je kiel is verder geëvolueerd tot een zichzelf bewust wezen met noties van Darwinisme en biologische oorlogvoering*]

Je zal het ook wel al gemerkt hebben aan de WiNA activiteitenkalender, het laatste fuifje zal tegen het verschijnen van dit Strakske achter de rug zijn en van cantussen of hevige jeneveravonden zal al helemaal geen sprake meer zijn. Want ja, beste winees, ook uw favoriet praesidium heeft wat af te blokken en nog t een en t ander te doen. Een chronisch tijdstekort is geen slechte omschrijving. Een beetje rustiger op de kalender wil niet zeggen dat het tegen ons gedacht is of dat we er geen werk meer insteken. De spaghettiavond komt er ongeveer nu aan, rustig een paar ton pasta koken is al eens minder vermoeiend dan een ganse avond staan shaken op een fuif. Of liever eens gaan zwemmen, de sportieveling in onszelf bovenhalen. [*nv.iKaroS: duidelijk meer vermoeiend dan een fuif*] Beschouw het niet als opvulling van die laatste weken voor de groten blok, nee, denk ook nog eens aan ontspannen. We pushen je eens niet onvrijwillig tot een immense kater, misschien ook wel eens goed voor onszelf. Een ideale gelegenheid zou ik zeggen om dus een langs te komen naar een activiteit, haal jezelf eens van tussen de boeken.

Zijne Excellentie spreekt

Niet alleen tijdens het academiejaar heb je ontspanning nodig, ook tijdens het blokken en tijdens examens! Of denk je soms dat je kan overleven weken achter je bureau? *[nv.iKaroS: alle oud-studenten en professoren die dit achter hun bureau lezen, zullen hier wel een andere mening over hebben]* Vergeet het maar, er is nood om af en toe aan iets anders te denken. De eerstejaars gaan voor het eerst hun kerstavond en oudejaar eens helemaal anders bekijken. *[nv.iKaroS: dezelfde oud-studenten barsten nu uit van het lachen]* Midden van den blok plots een avond waar je er even niet aan denkt, het doet raar, heel raar. Anderzijds is het schuldgevoel heel ver te zoeken...

Er is dus geen weg terug, iedereen zal er weer door moeten, door die vreselijke examens, maar denk vooral vooruit. Het 2e semester is in zicht! De gedachte aan de maanden maart, april en mei kan zoveel goeie vooruitzichten geven. Ik denk maar aan ons galabal op 25 maart, de eerste vergadering met het galabalcomité net achter de rug, we staan te springen om er na die zwarte tijd weer in te vliegen, zorg dus maar dat je er nog staat dan! En je bent vooral niet alleen, iedereen zit te zwoegen, even erg als jij en je gebuur en al de rest (tenzij ze al opgegeven hebben, de plooiers!), ja zelfs uw schrijvende praeses hier...

Laat ik jullie niet langer vanachter jullie cursus houden of de aandacht van een laatste interessante prof afleiden, veel succes aan iedereen zou ik zeggen en tot in het volgend semester,

Zwommie

Night of the Proms

Beginnen bij het begin, hebben ze me altijd gezegd, dus zal ik dat maar doen hé. Het begin *[nv.iKaroS: en er dus toch in slagen dit in de 2e zin te zetten...]*: ongelofelijk veel mensen aanspreken of ze geen zin hebben om mee te gaan.. De mensen die ik er graag bij wou hebben het nog net ietsje vaker moeten horen, merci dat jullie niet wegliepen ;) ... T is niet te doen hoeveel mensen de Proms niet echt hun genre vinden, of net die dag al iets te doen hadden! Gelukkig waren er dit keer een heleboel (voor mij iets minder bekende) leden die meewilden en ook de ereleden waren van de partij. Over het kwijtraken van de kaarten moest ik me dus niet te veel zorgen maken. Toen kwam de dag zelf en had een zeker iemand last van de gevolgen van een zware nacht en lag een ander iemand wat zieligjes ziek te wezen op zijn kot (bij het ziekenbezoek bleek hij toch maar beter thuis te blijven) wat ik heel erg jammer vond. Een kater en een sinusitis die roet in het eten komen gooien zijn niet echt de gewenste gasten.

Best dat mijn lessen om kwart na 5 stopten zodat ik nog tijd had om stutjes te smeren voor ik mijn grote queeste *[nv.iKaroS: in ware RPG stijl, met subqueestes..]* 'breng de avond tot een goed einde' begon. Het begon al met een spectaculair 'waar heeft die bende winezen zich nu weer verstoppt???' *[nv.iKaroS: of voor die bende: oei, een cultuurpraeses, die wil ons geld afnemen.. RUN!]* Na de parking van de Decascoop aan een grondige inspectie te onderwerpen kwam er dankzij een grandioze uitvinding (de gsm) en Bouvier nog net op tijd een einde aan. Was ik te vroeg vertrokken, kwam ik toch weer iets te laat aan. *[nv.iKaroS: beter te laat vertrekken..]* We gaven iedereen een kaart, zochten én vonden de bus en toen waren we echt op weg naar het grote avontuur.

Eenmaal aangekomen bij het Sportpaleis restte mij de 'aangename' taak om 4 stiekem overgebleven kaartjes kwijt te raken... Ik moet eerlijk zijn, een toekomst als straatventer (Koen, zeg het eens, wat is het vrouwelijk daarvan? *[nv.iKaroS: het begint als hoera en eindigt niet op a]*) is niet direct voor me weggelegd, ook al lukte het me vlotter dan de vriendelijke mensen van de andere kring. De concurrentie van een ouder ventje dat steeds mijn potentiële klanten afpikte

zat er ook voor iets tussen, *[nv.iKaroS: altijd de oude ventjes in rpg's respectvol behandelen!]* het leven van een cultuurpraeses is hard... Met een opgelucht gemoed omdat ik ook dit tot een goed einde had weten te volbrengen, *[nv.iKaroS: +2 commerciële vaardigheden]* begon ik aan mijn volgende opdracht.

Die opdracht: hoe vind ik nu de tofste mensen terug in zo'n massa volk, was een stuk gemakkelijker dan ik vreesde, want er kwam licht in de duisternis toen Jasper *[nv.iKaroS: NPC; non-playable character, gewoonlijk geven die nuttige tips]* verscheen en me op het juiste spoor zette. Dus ging ik, die zonder bril toch al zo goed zie, in de juiste richting op zoek naar onze vlag, die dan gewoon tussen hen in stond. Geen wonder dat ik het niet vond! Mijn persoonlijke extra missie 'vind het toilet én waar kan ik aan een Promslichtje *[nv.iKaroS: het magische promslichtje geeft +20 ritmische armzwaaikracht...]* geraken' heb ik zelfs kunnen volbrengen voor de show echt begon. Dan, uiteindelijk, lichten uit, spots aan en het begon. Il noveciente om goed te beginnen, Shaggy om de sfeer er helemaal in te krijgen, Damian met de oogverblindende panfluit (mijn favoriet), Joe Cocker, John Miles,... zij deden hun best en we hebben ervan genoten. Onze vlag doorkliefde met sierlijke zwaaien de lucht zonder al te veel dekking-zoekende mensjes er rond te raken. In de pauze leerde ik de tweede strofe van 'wees nooit boos op een eend', konden we even bekomen, verschenen sommige mensen weer voor een tijdje en kon ik me voor de zoveelste keer verbazen over de energie van sommige eerstejaars.

Verder kreeg ik een (drankje) *[nv.iKaroS: censuur, blijven proberen, misschien lukt t volgend jaar eens om in 't dialect te schrijven!]* van Fem (leve Fem! – voor de zoveelste keer) voor we er weer invlogen. Helaas komt ook aan mooie liedjes een eind, waarna we een frisse neus konden halen – zoek de bus, t is langs daar, allez, gaan we nu nog lang moeten lopen of hoe zit het? Da 's toch een groot ding, da moet toch te vinden zijn, nee, we gaan da liedje dat ze daar zingen speciaal voor ons gewoon compleet negeren, is t nog ver...- en zonder onderweg schaapjes te verliezen, weer richting Gent trokken. Op een bus die zonder problemen reed, op de rijstijl na dan toch, wat toch al een grote vooruitgang was in vergelijking met vorig jaar. En zo was mijn queeste volbracht, *[nv.iKaroS: Game Over, Insert coin]* de Proms waren goed geweest, we zijn allemaal zonder kleerscheuren thuis geraakt. Moe maar voldaan kon ik naar huis toe gaan. Bedankt aan iedereen die mee was, t zou niet hetzelfde geweest zijn zonder jullie ;-)

'Trijn

Hoi, hoi !!!

'k Moet ier nu weer een tekstje schrijven.. Deze keer gaat het over het Interfacultair Toernooi en ook over de volleybal van het Interfacultair Kampioenschap (Amai, das hatelijk om dat languit te schrijven!)

IFT (3 november): Het IFT is een wedstrijd tussen al de FK-kringen. Elke kring kon zich inschrijven voor zoveel sporten als ze willen. Wij hebben dat alleen voor volleybal gedaan. De wedstrijd ging beginnen om 13u, maar de sportpraesesessen hadden om 11u een vergadering. Ik dacht: oke, 't zal een lange vergadering worden, maar wat bleek? Na een kwartierke was dat daar toch wel afgelopen, zeker?? Dat was gewoon om te zeggen voor welke sporten je kring forfait ging geven! Dus ikke daar maar wat rondgehangen tot 13u..

Allez, uiteindelijk was 't 13u en waren de sporters (Stefan, Simon, Fem, Zwommie, Grein, Jasper en Koen) gearriveerd. We waren met 8 *[nv.iKaroS: I've said it before: informatici zijn goed met veelvouden van twee, beangstigend goed gewoon]* in totaal, dus moest ik niet meespelen. Toen hoorden we dat het schema een beetje aangepast was. We moesten blijkbaar op een bepaald moment volleyen op 't één veld en scheidsen op een ander veld! Ikke gaan klagen bij Lotte, maar ze zei dak zelf maar ne vervanger moest zoeken. Ikke dus keilang mensen gaan zoeken en aanspreken.. maar niemand kon! En toen ineens, ne minuut voor die match, kwam het toch nog in orde. Fjoew! *[nv.iKaroS: Stel het uzelf eens voor: Liesje die moet fluiten, lukt niet? Nee, ik kan het me ook moeilijk inbeelden.]*

Wij zaten in een poule met GBK, HILOK, Politeia en VEK. En enkel de beste 2 van de 5 mochten doorgaan naar de halve finale. Spijtig genoeg waren wij daar niet bij, dus was er efkens niets te doen voor ons. Om 21u begon het terug: Het praesidiumkamp! 't Was weer grappig, hoor! Eigenlijk is dat elk jaar ne wedstrijd voor wie best vals kan spelen! :-) *[nv.iKaroS: en toch verliezen we...]* Nu was 't rondlopen met een pingpongalletje met daar een pingpongballetje op. En elke keer het eraf viel moest ge blijven staan. Iedereen natuurlijk elke keer nog 4 stappen zetten voor dat ze stopten. Wij hebben dit jaar nog redelijk eerlijk gespeeld tov andere kringen, vind ik. Allez, eindelijk was al dat sportgedoe gedaan en kwamen de gratis vaten er aan! Bierspeltjes!!! (Dat wordt echt een traditie) Dit jaar hebben we 'kaartje blaas' en '3-koning' gespeeld tot de gratis vaten op waren.

...Spelen

IFK (17 november) *[nv.iKaroS: jaah, uitleg over die spelletjes krijg je niet hoor! En een mooie overgangszin evenmin...]* Voor deze wedstrijd waren we met 7 *[nv.iKaroS: een oneven getal! Wel een heilig getal..]* in totaal: Koen, Grein, Brecht, Sylvie, Bouvier, Stefan en ik. Wij zaten in een poule met HILOK en VPPK en moesten beginnen tegen het VPPK. Deze match was enorm spannend, maar we zijn net niet gewonnen. Dan moesten VPPK en HILOK tegen elkaar en dan wij tegen HILOK. Deze ploeg was maar met 4, maar wel 4 schitterende spelers! Wij dus weer verloren. Toen was het nog maar 21.30u en officieel was het nog tot 23u! We hebben dan nog maar wat gespeeld tegen een groepje die daar ook aan het volleyballen waren. Om 22u werden we toch van het veld gesmeten.

[nv.iKaroS: ik en de andere spelers danken Liesbeth voor het traditionele etentje dat achteraf door de sportpraeses georganiseerd wordt. :p Meedoen is immers belangrijker dan dat er playstation² op je achterste staat...]

Liesje

Jenevernacht

Het WiNA praesidium verklaarde mij collectief zot toen ze hoorden dat ik veertig flessen jenever besteld had. “Veertig? Ben je nou helemaal van de pot gerukt? Dat zou dan betekenen dat we ongeveer een fles de man moeten pullen!” weerklonk uit hun kelen. Het argument dat ik de overschot kon terugbrengen bracht wat zoden aan de dijk. Met twaalf flessen in mijn rugzak en zes in een doos in mijn pollen zat ondergetekende op de bus richting Overpoort, aangezien mijn fiets daar nog stond van de avond ervoor, althans dat werd mij verteld. Eenmaal in de Sjakosj aangekomen deed ik wat tafels en stoelen aan de kant en stalde de jenever uit. En wat er toen gebeurde tart elke verbeelding.

Eerst was er niets of niemand. *[nv.iKaroS: en toen is de boel ontploft...]* Toen kwamen wat praesidiumleden binnengestrompeld met een loeier van een kater van de avond ervoor en met de rest van de jenever. Daarna kwamen er wat schachtjes bij. En voor we het wisten stond half Gent jenever te kippen alsof hun lever er van afhing. Vooraf vroeg Stef of het hier een fuifje betrof en of hij wat fuifmuziek moest spelen. Mijn letterlijke woorden waren: “Bwa neen, het wordt hoogstwaarschijnlijk een gezellig clubavondje met wat jenever. Meer niet.”

Het werd dus een festijn van jenever, bier, dans, meer jenever, meer dans, en nog veel meer jenever. We kregen bezoek van Acantha (de enige studentikoze holebi club van België) en die drinken er ook niet naast. Hun bestelling paste nauwelijks op een bierviltje. *[nv.iKaroS: er kunnen dan ook niet zo véél bekertjes op één viltje]* Ook de gewone cafégangsters kwamen er ééntje drinken want één euro voor jenever is nu toch geen geld, zeg nu zelf.

Tegen het einde van de avond schoten er drie flessen over. Lees de vorige zin even opnieuw. Lees nu de eerste zin van dit stukje nog eens en daarna nog eens de eerste zin van deze paragraaf. U mag nú van uw stoel vallen. We hebben dus een fles de man gedronken. Want uiteindelijk was er niet zo veel volk, hoewel ik er dubbel zoveel zag tegen het einde van de avond. *[nv.iKaroS: uiteraard is dit dus een gemiddelde, dat door de heer Bouvier geschat werd, de variantie is al evenmin zeker. Het is echter aannemelijk dat een zeker feestpraeses zich in de rechterstaart bevond.]*

Conclusie: het is zwaar uit de hand gelopen, maar dan in goede zin. Merci aan iedereen die er was. Dankzij jullie was dit de beste clubavond uit mijn studentikoze leven.

Uw Feestpraeses,

Bouvier

SMAK

Ik wil naar het SMAK, ik wil naar het SMAK... Dus zorgde ik voor een datum, een rondleiding en een gids. Alleen de mensen waren moeilijker te vinden; “Ik ben dan nog maar net terug van WWV [*nv.iKaroS: goed excuus*] en moet studeren [*nv.iKaroS: bizarre gevolgtrekking*]” “Ik ben niet geïnteresseerd in cultuur” “Ik denk niet dat ik veel aan een museumbezoek zou hebben en ook niet dat het museum wat aan mij zal hebben”, ...

Mijn bange vermoedens werden een beetje bevestigd: er zijn niet zoveel SMAK-liefhebbers in onze richtingen. Alhoewel het ook voor een deel aan het uurrooster ligt (vind ik toch): mijn best passende vrije namiddag bleek voor velen geen vrije namiddag te zijn (en de reclamecampagnes de week ervoor focusten logischerwijs op het weekend, hoewel een tijdelijk internetprobleem er ook voor iets tussen zat). Met een klein hartje ging ik de bewuste dag naar het SMAK. Om, toen ik al mooi op tijd bijna ter plekke was, te beseffen dat ik het blaadje dat je kon omruilen voor een gids op mijn kot had laten liggen en om dus weer een tikkeltje te laat & compleet uitgeput toe te komen. Gelukkig –of helaas, t is te zien hoe je het bekijkt– hebben niet zoveel mensen dat opgemerkt. [*nv.iKaroS: nu weet iedereen het echter..*]

Na nog een poosje wachten in de hoop dat er nog laatkomers zouden opduiken, gingen we dan toch maar naar binnen. Om meteen weer naar buiten te gaan: het standbeeld op de gevel, de Wolkenmeter, verdiende ook wat van onze aandacht... Wat ik het eerste moment als spiegels aanzag, bleken kunstwerken te zijn, [*nv.iKaroS: de kunst is: hoe verkoop ik dit als kunst?*] gemaakt om de aandacht van passerende ruimtewezens te trekken. Dit bleek in het museum niet echt te werken, of toch niet voor zover wij er iets van merkten tenminste. De andere kunstwerken gingen van minimalistisch tot heel gedetailleerd, van bedoeld om eeuwig mee te gaan tot om de 7 jaar compleet iets anders, van af tot wacht maar tot de kunstenaar nog eens langskomt, dan zal het er weer totaal anders uitzien, van een beetje alledaags tot volledig uit de lucht gegrepen, van actueel tot actueel...

Intussen weten we wat kunst was aan de werken die we zagen en ook aan werken die we niet zagen, wisten we tegen welke werken geschopt wordt door oudere mensen (wij waren voorbeeldiger) en nog heel veel meer. Het was de bedoeling om bij een bepaald kunstwerk aan helemaal niets te denken, dus ook niet aan club Brugge, of aan de zee of een stormachtige lucht, [*nv.iKaroS: of aan “**** heb ik hier geld aan gegeven, met wat **** zou ik tenminste aan niets kunnen denken”*] wat heel erg moeilijk bleek.

Het was alleen een beetje jammer dat er te weinig wind was in de ene zaal, dat het niet de bedoeling was te lopen op de kniekers, al had je er nog zoveel zin in en dat geen van ons extra uitleg kon geven over de evolutie van een foetus, wat wel verwacht werd door de gids, vermits er natuurkundigen *[nv.iKaroS: jaah, de fysica van een foetus die door contracties, weeën, naar buiten wordt geperst, dit wordt ook wel bevalling geheten, laat toe om met een nauwkeurigheid van 1^e orde de pijn te bepalen als zijnde: gelukkig dat ik er nooit mee geconfronteerd wordt!]* mee waren... Toen er een einde kwam aan de gidsbeurt besloten we sommige werken nog eens te bekijken en onze eigen interpretaties eraan te geven.

De kathedraal deed ons erg veel zin krijgen in iets lekkers (met karamel of siroop bij voorkeur), waardoor we besloten om, na intens afscheid genomen te hebben van één van de dappere aanwezigen, nog een (drankje) *[nv.iKaroS: wederom censuur, GAH, nu weet ik al wat dat verdomd dialect woord betekent!]* te gaan drinken. Het werd een gezellige nabespreking, de warme chocomelk was juist wat mijn hartje kon bekoren. Het was “eens iets wat je anders waarschijnlijk niet zou doen” met bovendien een verhelderende uitleg erbij. Pieter, Hendrik, Simon, Kim en Jonas, merci om af te komen, t was de moeite dankzij jullie meer dan waard. De afwezigen hadden uiteraard ongelijk, of wat had je gedacht! *[nv.iKaroS: verplicht practicum noemt dat... hoewel...]*

'Trijn

Alleen het studeren
moet je zelf doen

(wij doen de rest)

www.kbc.be/studentenkantoor

Studenten zijn 'mensen die studeren'. Dat is nu eenmaal zo, daar kunnen wij niets aan doen. Maar wij kunnen je studentenleven wel nóg een beetje leuker maken dan het al is. Door je van een heleboel zorgen af te helpen. Kom eens praten - dat werkt naar het schijnt - en dan zal je zien dat onze service én onze extraatjes onklopbaar zijn.

KBC-STUDENTENKANTOOR GENT,
Sint-Pietersnieuwstraat 105 - Tel. 09 267 39 70 - Fax 09 267 39 71
Open elke werkdag van 11 tot 14 uur en van 15 uur tot 18 uur.
E-mail: studentenkantoor.gent@kbc.be

Aah de doop,

op het stressen na was dit voor mij de beste WiNA-activiteit tot nu toe dit jaar. Van 9 uur 's morgens op stap om eten in te slaan, zodat onze schachten 's avonds niet van de honger zouden omkomen. *[nv.iKaroS: Doop = afzien, voor schachten, doopcommité en eenieder die de dag erna zich herinnert dat ie 60 euro moet dokken voor een schacht, om maar te zwijgen over de stank]* Tegen 17u30 stond 16 man waarvan heel uitzonderlijk 7 vrouw klaar in de kelder, bijna allemaal in een goedkope overall gestoken. Met hun zelfgebouwde strijddak, die achteraf niet al te stevig leek, liepen we richting Citadelpark voorzien van de nodige look en het lookpoeder. De nadeel van die overalls was dat er geen zakken in staken en het wegsteken van stukken look moeilijker verliep, de stomme schachten. *[nv.iKaroS: Pleonasmie: uitdrukking waarin eenzelfde begrip dubbel is uitgedrukt, bv. in 'oude grijsaard' (Vandale)]* Neen geen homospelletjes in het park, alleen maar het gemiddelde chiro-spel: trek- en duwwerk, dikke Bertha,...

Van het park naar de Overpoort in olifantenhouding en al zingend, en van De Rector tot aan de Decascoopparking op hun knietjes. Veel gevloek en blauwe plekken zijn op dat moment ontstaan. De eetwaren die ze van de commilitones ontvingen werden in nog mindere mate aanvaard, maar ja dat was ons probleem niet. Eenmaal in De Rector kregen de schachten ludieke en soms hilarische opdrachten, alhoewel de schachten er op dat moment anders over dachten.

Tegen 1u30 kwam het einde van de doop in zicht, ze kregen allen een laatste opdracht en werden dan verkocht aan de (p/m)eter(s) die het meeste pinten bood. Na eedaflegging en toekenning van hun welverdiende lintje mochten ze naast hun (p/m)eter(s) in de corona gaan zitten. We hebben eindelijk trotste, in linten gestoken, stinkende schachten.

Na het officieel gedeelte trokken de schachten douche-waarts en begon de opruim. *[nv.iKaroS: vandaar dat het doopcommité afziet..]* Er werd rustig nagekeuveld in De Sjakosj en er kwamen toch nog 7 gewassen (minder stinkend, maar niet veel) schachten een pintje meedrinken.

Tot slot een woordje voor mijn schachten. Proficiat met jullie doop, doe zo voort, draag jullie linten met fierheid zoals de laatste weken. Houd je (p/m)eter(s) in ere en voer hun opdrachten uit. Zij/hij bepaalt of je mag ontgroend worden tot een volwaardig commilito. Geniet van je schachtenjaar.

Meester Sjappie

Citaten

De gedoopte schachten zijn:

Tiny Loes Timothy aka <i>Osmosis</i> Celine Eveline	Didier Kevin aka <i>Dreads</i> Lieselot aka <i>Lotte</i> Thomas Bouch Iris	Jan Kevin Sven Anke Tim aka <i>Rambo</i>
---	---	--

Lemmings discover a new way to commit massive suicide

Professor Ferdinande:

“Vroeger hadden we geen pc's...eigenlijk hadden we een hele hoop chineesjes nodig gehad om die dingen uit te rekenen.”

“Vergissen is menselijk...maar het juist doen is ook menselijk.”

“Ik kan onmogelijk via telepathie weten wat jullie denken...die eigenschap bezit ik NOG niet.”

“Ik ben nog ouderwets ... ik geloof nog in het imperium (over Microsoft).”

Professor D. Ryckbosh

“Herhaling is de moeder van de porseleinwinkel.”

“Oefeningen maken met jullie is net als een loterij.”

Over het numeriek uitrekenen van een integraal:

“Dat kan je dan uitrekenen met je pc, zelfs als ze op windows draaien...”

Na een uitleg dat de wiskunde dat exact zou willen bewijzen:

“Je moet geen groot licht zijn om wiskunde te doen...oei, dat heb ik niet gezegd.”

Professor G. Herman

“Jacque Charles was in zijn vrije tijd dus ook een hete luchtballonvaarder.”

Professor W. Sarlet

“Als je ze nog dichter wilt zien, dan moet je nog een beetje verder gaan...”

“Deze constructie is niet zo vreemd, maar wel dat je over zo'n achterbaks ding ook nog een stelling kan bewijzen...”

“Wiskundigen beschouwen een probleem als opgelosbaar als ze het kunnen terugbrengen tot een vroeger probleem, dat niet oplosbaar was.”

Professor F. Callens

“Dit moet je niet kennen, maar dit wil niet zeggen dat ge nu luider moet beginnen snurken.”

“De kiesresultaten van Nwaggadoegoe komen sneller binnen dan jullie resultaten.”

Professor J. Ryckebusch

Nadat hij bijna gevallen was:

“Bijna had ik 3 maanden werkonbekwaam. Ik zie sommigen onder jullie al glimlachen.”

David Dudal

Over complexe integratie:

“Dus dan leg je die worst over de cut.”

Paul

Bij een discussie of vrouwen naakt op straat mogen rondlopen:

“dat hangt ervan af welke kleren ze aanhebben!”

“Zo’n opblaaspop, na twee keer is dat al kapot.”

Simon Vanhoecke

“Langs vanachter pakken is makkelijker.”

“Ach, Indië ligt daar, waar ligt India dan?”

An: “Dat is hetzelfde.”

“Ach, k vond dat al verdacht.”

Grein

“Zo’n mannelijke opblaaspop, waar zouden ze moeten da opblazen?”

T.P.

Na een ingewikkelde uitleg hoe je je boomhaard tegen de vorst kan beschermen tegen de vorst door bijzondere eigenschappen van water...

“Ge kunt ook gewoon koeien kweken e...”

Nog eentje uit de oude doos:

BV

“Oefeningen maken, dat is voor niets nodig, op ‘t examen zijn ‘t er toch andere.”

Schachtenkonvent

De schachten stinken dan misschien wel minder dan 2 weken geleden, zingen kunnen ze nog altijd niet. Zeker geen codexliederen / studentenliederen. Daarom dit schachtenkonvent zodat (p/m)eter samen met schacht liedjes konden kwelen in de hoop dat ze iets bijleerden.

De eerste tempus was tamelijk stil, zelfs te stil. Onze senior riep uit gewoonte silentium als er al stilte was. Ook merkte we aan het aantal pisrijmen dat onze schachten een niet al te grote blaas hebben. Degenen die geen rijmpje vonden werden veelvuldig ad-pistum geroepen en dus gestraft. Het tweede gedeelte werd lekker chaotisch en grappig. We hadden op dat moment ook een cantor ad-interim: Karel. Het aantal straffen liep op en na een tijd was er geen cantus meer, maar alleen maar straffen. Het leukste *[nv.iKaroS : meest bizarre en compleet foute]* moment was toen Bouvier binnenstormde iets brabbelde van 'mijn hart ligt bij WiNA' daarna een cocktail ad-fundum dronk en schacht ging spelen.

[nv.iKaroS: het had iets te maken met een cocktailavond van de zeekapiteins, waar Bouvier ook in het praesidium zit en dus probeerde beide activiteiten gelijktijdig te verteren. Nodeloos te vermelden, maar ik doe het toch, dat mixen een nogal comateuze toestand ten gevolge heeft.]

Het laatste gedeelte verliep alweer rustig, menig schacht was het afgetrapt wegens een te lage alcoholtolerantie en de overgebleven commilitones cantusten voort. Tijdens het stil gedeelte schoot onze Koen zijn haar in brand. *[nv.iKaroS: Ironie: iemand met als nickname iKaroS, naar de bekende en tragische Griekse figuur, Ikaros, zoon van Daedalos, die te dicht bij een theelichtje komt...]*

De koppijn van onze scriptor 's morgens kwam niet van het bier, maar door Brecht die Koen zijn haar probeerde uit te kloppen. *[nv.iKaroS: ik herinner me dat ik het zelf heb uitgedaan, van Brecht heb ik niets gemerkt, maar t was dan ook een chaotisch moment]* Na enkele rustige liederen sloten we de cantus af, ging ik met enkele schachten friet eten en nog een laatste pintje in De Sjakosj: het was een geslaagde avond.

Meester Sjappie

WETENSCHAPPELIJKE
BOEKHANDEL

J. STORY-SCIENTIA bvba

P. Van Duyseplein 8
B-9000 GENT

Tel. 09/225 57 57

Fax 09/233 14 09

info@story.be

www.story.be

J.STORY
SCIENTIA

Een Begrip...
... Bij elke Student

WWW.STORY.BE

Wist u dat:

- Paul ooit, toen ie klein en onschuldig was, tegen zijn pa zei: “Waarom zijn we nog niet in die cinema geweest?”
- Hij toen wees op den ABC?
- An en Simon V. hem van dit trauma wouden genezen?
- Ze hem hebben uitgedaagd om er binnen te gaan?
- Het echter te duur was?
- Ze uit frustratie naar een videotheek geweest zijn?
- Ze een film met verhaal wouden?
- Dit onderwerp wel tot veel glijbaantjes heeft geleid?
- Er veel schachtjes mee waren op weekend?
- Er gelukkig ook commilitones mee waren?
- Er weinig ereleden mee waren?
- Zij die mee waren nu ook weten wat puree fatale is?
- Sjappie en Abeel overvallen zijn na de jeneveravond?
- We dus beter effectief nucleaire wapens zouden hebben?
- Dat namelijk de kans vergroot dat we de daders ook raken?
- Dit waarschijnlijk ethisch niet verantwoord is?
- We geïnfiltreerd worden door het KMF?
- Dit voor hevige jeuk gaat zorgen bij de infiltrant?
- Het in de blok niet abnormaal is dat je tot 3u ‘s nachts leert?
- Je dan wel best pas tegen de middag opstaat?
- Je minstens 1 examen om 8u30 zal hebben?
- Koffie niet goed is voor de zenuwen?
- Morfine wel goed is tegen zenuwen?
- Ze beiden verslavend zijn?
- Het handig zou zijn om verslaafd te zijn aan studeren?
- Dit misschien mogelijk is door jezelf te belonen met morfine telkens je studeert, zodat je de twee associeert en aan beiden tegelijk verslaafd zou worden?
- De neveneffecten toch te erg zijn?
- Er dus niets anders op zit dan wilskracht te gebruiken?
- Dit het laatste Wudje is?

Zomerlei 50, 2650 Edegem
info@mpl.be
<http://www.mpl.be>

Beste lezer,

Ooit werd mij, uw in deze nederige dienaar, vriendelijk doch licht dwingend medegedeeld dat ik best geen pen meer ter mijner hand zou nemen. Dat deze woorden geuit werden door een bijna-pensioengerechtigde eentalig Franse kleuterleidster nadat ik het halve klaslokaal had voorzien van een passender kleurtje doet weinig terzake. De woorden zijn voldoende herhaald om als waarheden beschouwd te mogen worden. Ik bespaar u de lijst van spot, dreigementen, ja zelfs, dreiging van interventie uit de hoogste kringen om mijn “systematische verafganistanisering van de Nederlandse taal” tot een halt te brengen... Maar ja, régimes komen, régimes gaan en Martens kon niet eeuwig blijven doorgaan. En sinds dat stelletje democraten aan de macht zijn en het officieuze ministerie van taalzorg weer bemand is door Waalse rattachisten kan ik eindelijk weer ongestoord mijn gang gaan. [*nv.iKaroS: Don't look at me, I've got nothing to do with this man being published! Who told you I was scriptor? Me? Dang!*]

Ziehier dus het volgende gekrocht mijns brein, want, hoewel verbannen naar een schrift met meer adverteerders dan lezers [*nv.iKaroS: 1 praesidium = 10 mensen > # adverteerders*] kan ik een nog altijd voldoende groot doelpubliek aanspreken en zolang dat er is kan niemand mij tegenhouden! (behalve dan de scriptor en het Gents hof van Beroep, die ik hier dan ook zal nalaten te beledigen)

U moet weten, beste lezer, dat gedurende de periode van mijn “verbale verbanning” om het op z'n Crems te zeggen, mijn spreekbuizensysteem dan wel plat lag, de bron mijner onblusbare inspiratie, that is, de frustraties over het leven van alledag, is nimmer opgedroogd. U moet weten dat zonder de noodzakelijke steun ik deze publicatieloze periode nooit had overleefd en u nu waarschijnlijk een of andere filmre-censie had moeten lezen die de film van Uzbeekse makelarij die u ongetwijfeld die dag nog wou gaan bekijken tot het bot zou afkraken en u daardoor nog maar eens ervan zou weerhouden worden € te stoppen in de opiumeconomie in het land waarvan sprake.

Maar ach, nu ben ik vrij te spreken en alle opgekropte gniffelingen los te laten op de wereld, dus laat me maar meteen van wal steken (zelfs ik kan mij geen inleiding van 4 alinea's veroorloven): Zowat iedereen die in dit land woont of ooit voet aan wal heeft gezet omdat zijn vlucht tussen Reykjavik en Lubumbashi te weinig steenkool aan boord had om de vlucht rechtstreeks te doen heeft het al moeten ervaren: De Vlaming is nachtblind.

Op dit eigenste moment brandt tussen Scherpenheuvel en Landskouter meer licht dan op het hele Afrikaanse continent. En dan hebben we de herdenkingskaarsjes ter ere van Kardinaal Joos nog niet eens meegerekend in onze becijferingen! Afgaande op het aantal verlichtingspalen langs de autowegen werd berekend dat de gemiddelde Vlaming, indien de palen met zeg maar de helft zouden verminderd worden, zich brilglazen zou mogen aanschaffen van 3 cm dikte. Dat, of Geert Lambert zou gewoon zijn zondagsbril de hele week moeten aanhouden. De Vlamingen beweren vaak van zichzelf dat ze bescheiden zijn en maar een kleine regio zijn et ci et la.. Dat hun rol in de wereld beperkt is, dat ze dus zeker geen voortrekkersrol moeten spelen in om het even welke materie. Dat klopt overeen met alle zaken. All, but one: light. *[nv.iKaroS: wij, krachten der duisternis, kunnen daar niet mee lachen]* Want daar is heel de wereld fout bezig, er zijn wereldsteden die minder licht geven dan Neder-over-Heen-Beek. Of zoals Jo Vandepelle uit Passchendaele het gezond verstand van de gewone mens verwoorde: "A ek e wè noi se wære kan do pes na hindoistn, jot wèh" (sic). Geen mens die al heeft opgemerkt dat Louis Michel meer kans maakt premier te worden van Israël dan hij 50 sterren kan zien in pakweg Geldenaken. Als ze de voltallige Terzake-redactie zouden beloven dat Siegfried Bracke naar VTM gestuurd zou als ze de Grote Beer konden aanwijzen, ze zouden er niet in slagen. Niemand die zich daarbij vragen stelt. Blijkbaar vind iedereen het bijzonder belangrijk te baden in een zee van oranje of paarse neonlichten, je zou maar eens om 3u30 's nachts een kind op de autosnelweg moeten tegenkomen zonder dat er lichtpalen zijn die u recht in de ogen schijnen om u wakker te houden.

Misschien was het niet duidelijk door het bijzonder dunne laagje ironie over mijn getypsel maar die mening wordt dus toch niet door iedereen gedeeld. Bij deze pleit ik voor een complete duisternis, van De Knokke tot Voeren (als ze zich niet weer afscheiden tenminste). Ze zouden beter een voorbeeld nemen aan onze noorderburen, waar ik ooit om 4u 's morgens een kilometer of 7 heb moeten wandelen eer ik 1 paal met streepje licht tegenkwam waardoor ik de wegwijzers kon lezen die me vertelden dat ik ergens in Ned. Limburg zat, was me dat even een verademing! (Het zou natuurlijk ook kunnen gelegen hebben aan de pneumonie die ik toen opliep)

Zo dus, aan mijn goede vrienden in de regering die zo briljant zijn dat ze vergaten mijn publicatieverbod te verlengen: Willen jullie de schandvlek blijven van de wereld? (natuurkundigen hebben gewaarschuwd dat het niet zo positief is dat onze kant van de aarde 's nachts meer licht begint uit te stralen dan wanneer de zon er recht op schijnt) Willen jullie de eerste zijn die onderworpen worden door aliens die, net als de motten waar ze waarschijnlijk van afstammen, afgaan op het licht? Indien nee: keur dan de wet goed die Groen! waarschijnlijk een dezer dagen in zal dienen wanneer ze ontdekken dat de populatie groenstaartbekstinkmussen [nv.iKaroS:schachten die als projectiel dienen voor een van onze experimenten ivm met minder theoretische mechanica] met 8% gedaald is omdat ze altijd weer tegen lan- taarnpalen aanvlogen. Dankuwel.

Tot slot zou ik graag nog de scriptor bedenken, die, hoogstwaarschijnlijk onder invloed van 't een of 't ander, [nv.iKaroS: slappe lach => buikkramp => endorfines] de kans om vervolgd te worden zo moedig naast zich neer heeft gelegd en zich samen met mij verder blijft wentelen in pure kwaadaardigheid. [nv.iKaroS: beter bekend als noir de noir chocolade]

Mephisto

12 november, kwam 4 boskabouters samen in Limburg. Ze hadden een plan, ze wouden de wtc torens oplazen.

Dit geheel ter zijde.

Naar aloude gewoonte ging de WiNa ook dit jaar op weekend. De bestemming was andermaal Limburg, echter nu het rustieke Overpelt. Gelegen tussen, euhm... , weilanden, en euhm, ... , een subtropisch zwembad met echte golven.

De vrijdagavond vertrokken we rond 18u in het Sint - Pieters – station, voor de meeste onder ons, was de bestemming ongeweten. Gelukkig hadden we verantwoorde reisleiding mee. Als ervaren treinreiziger weet ik hoe irritant het is als plots een horde scouts op de trein komt, met Antwerps pratende *[nv.iKaroS: om dan nog te zwijgen van de gemiddeld 20Db luider pratende Westvlamingen]* (arrogante) leiding, die zich afvraagt wie er nu in godsnaam al van Ronse heeft gehoord. Met Abeel aan het hoofd van onze groep, weet ik nu dat het voor die scouts ook niet altijd even aangenaam moet zijn. We waren nog maar bekomen van de treinreis, of we werden al gedropt in het midden van Limburg. Onze weg naar het huisje vinden zou normaal geen probleem mogen zijn, had Christine nog gezegd, en ze gaf elk groepje nog een fles jenever mee. *[nv.iKaroS:dit weegt natuurlijk zwaar door, vandaar dat we besloten de inhoud zo snel mogelijk te verwijderen en met behulp van kromlijnige coördinaten onze weg verder te zetten]*

Een na een druppelden de groepjes het bungalowparkje binnen.

Weliswaar niet in de vooropgestelde volgorde. Door verregaande sabotage van Sjappie (die anoniem wenst te blijven) was het peloton uiteengeslagen in een niet te overzien slagveld van groepuscles. Tot uiteindelijk maar 1 groep achterbleef. Een goede groep, die zich van geen kwaad bewust was, en braaf de instructies op de blaadjes volgden. Toen ze na ettelijke uren marcheren (met soppende kousen) zich toch begonnen afvragen waarom ze dezelfde boom al voor de achttiende keer passeerden, besloten ze een hulplijn in te roepen. En werden ze telefonisch naar het huisje begeleid door een bevallige assistente (Geert).

Wat volgde was een emotioneel weerzien, gecombineerd met alcohol, en croque-monsieurs. De consequentie liet zich al raden: een orgie. Gelukkig was Osmoses de volgende morgen wakker genoeg om zijn smetvrees niet te onderdrukken (daar zijn later nog genoeg psychologen voor), en het huisje te kuisen.

Zaterdag zou een sportieve dag worden, zo bleek, eerst werd er gebaseballd, wat soms erg gevaarlijk kan zijn. *[nv.iKaroS: o ja, de herinneringen aan tennisballen die in ware stop-motion rakelings over mijn hoofd scheerden toen bleek dat ik de bal inderdaad goed genoeg gegoid had opdat ze er op los konden knuppelen]* Gelukkig raakte niemand gewond. Later werd ook dikke bertha vanonder het stof gehaald. Dit is ook een gevaarlijke sport, maar wederom raakte niemand gewond, behalve Wouter zijn pink, die daarna dan ook zorgvuldig werd ingepakt in folie door Osmoses. In de namiddag konden we de meerwaardezoeker in ons loslaten, bij de wina's wacky weekend quiz (we vonden echt niets dat begon met een w). Het doel was om zo snel mogelijk een mannetje aan te kleden met kledingsstukken die konden gewonnen worden door vragen te beantwoorden. Het concept aankleden was voor Jasper een hele openbaring. Later die avond zou jasper nog meer openbaren, tot ieders grote spijt.

Om een fond te leggen voor de cantus, vulden we onze magen met overheerlijke puree fatale. Jaja, de twee oversized kommen oorspronkelijk gevuld met de goddelijke groene brei, werden sneller gelegeed dan je supercalifredgelisticexplialidoosjes kan zeggen. *[nv.iKaroS:sommige mensen zie je liever niet eren]* De cantus was een cultureel hoogstandje van formaat, met geschiedkundige achtergronden (T en Bouvier) en knappe staaltjes van turnwerk met stoelen. Tot uren na de cantus werd er gezongen met getokkel van gitaren op de achtergrond en her en der een verdwaalde mondharmonica die weerklonk.

Mond droog - ogen open - ogen toe - ogen open - dorst - honger - koffie!!! - wagen rijdt-waar naartoe???? - kan niet weg - nat - water - chloor - eucalyptus - stoom - bubbelbad - bubbels - subtropisch zwembad in Neerpelt?

Hierna aten we heerlijke chili con carné gevolgd door een zeer gevaarlijk bosspel, waar Abeel weer eens tegen de lamp liep. We maakten er nog een gezellige avond van en plots lag Karel naast mij in bed... we kunnen hier maar beter stoppen.

Einde.

CD en Brechtje

Videotheek t'abriekske

studentenvoordeel
xbox op groot scherm
playstation 1&2
8000 Dvd's
cinemazaal

OPEN
Alle dagen 11u - 24u
Kortrijksestwg 703, 9000 Gent

Somewhere, sometime, not so long ago,

flying high up in the cold November air, a lonely Zeppelin is the king of the sky. As it is descending slowly, the magnificence of this calm, quiet airship reveals itself to the few earthlings gazing up, amazed at what's throwing a shadow over all of them.

“Waarlijk jammer, die Hindenburg, zonder haar zouden er nu niet zo veel problemen zijn met nachtvluchten.”

“Mja, ze zouden sowieso zijn overgeschakeld op vliegtuigen.”

”Misschien, maar geef toe, het is een veel dramatischer intrede, je schaduw werpen op de nietsvermoedende menigte daar beneden.”

“Schaduw en duisternis... Als we nu eens de zon lieten imploderen?”

Niet veel mensen converseren over zulke onderwerpen, onderwijl grijnzend de vingertoppen zachtjes tegen elkaar drukkend. Neen, slechts enkelen zijn bizar genoeg, maar vreemdheid is niet de enige voorwaarde waar we op moeten letten voor dit wie-ben-ik spelletje. Duidelijk gaat het hier om twee zeer duistere figuren. De eerste, volledig in donkere gewaden gehulde onbekende met een katana langszij gebonden, zouden we gemakkelijk kunnen identificeren als zijnde iKaroS, scriptor zonder scrupules, stichter van chaos en verwarring en met duidelijke connecties met the chocolate side of the force. De ander, iets kleiner, vrolijk spelende met een machette en naar zwavel riekende figuur is misschien minder te plaatsen, maar de rode lichtpuntjes in zijn ogen, die telkens fonkelen bij het horen van een streepje cynisme, zijn als retinascans en geven zekerheid hier te maken te hebben met Mephistofels, of korter, Mephisto.

In een zonnig hoekje spint de kat, Schrödinger genaamd, hoewel, als je er niet naar zou gekeken hebben, je nu niet zeker was of hij er nu was of niet. Duizend hamsters wekken langzaam energie op in een molentje. LEDS flikkeren aan en uit en een beamer projecteert het logo van welbekende softwaregigant op een scherm om dan plaats te ruimen voor een sobere desktop: volledig zwart met in rode letters “ $E = -mc^2$ ” en daaronder: “Annihilation Now!” En de obligatoire vlammenzee die uit een plasma weglekt natuurlijk. Heel sober dus. Na in te loggen en maakt de modem verbinding met 13.13.13.13:666. Video streamt binnen. Geheel gebiologeerd kijken de twee toe, als Sith Lords die een plan gadeslaan terwijl het wordt uitgevoerd, niet rechtstreeks, maar met volle aandacht voor elk detail dat kan mislopen. Voortdurend sporen naar de ‘goeden’.

De encryptie met enkele honderden priemgetallen zou niet zo snel gekraakt kunnen worden, maar voor alle zekerheid werd toch een trojan meegezonden. Dat de opkuisploeg dan maar de restanten van onverantwoorde individuen oprapen na wat geflikflooi met de GPS systemen en gemuteerde, zelfbewuste schimmels die groeien op voormalig witte labojassen en gecontroleerd worden door ze met licht van de gepaste golflengte te beschijnen. Het spreekt voor zich dat die lengte zich ergens tussen de 500 en de 700 nanometer bevindt. Gelukkig bestaan er nog vacuümpompen. Vleesetende bacteriën die exponentieel toenemen in aantal en in vraatzucht, zijn niet zo'n prettig zicht. Om dan nog te zwijgen over de mutaties die soms ontstaan, wanneer na een uitgebreide maaltijd ze terugvallen vanuit hun hoge excitatie tot het minder energierijke, doch zeer stabiele dutje. Jazeker, zo'n klein organisme is zeer gevoelig aan X-stralen en muteert naar believen. Om vaak tot de conclusie te komen dat de bacterie naast zich tot een inferieure, doch voedzame soort behoort. Zoiets resulteert steevast in chaos!

Chaos blijkt dan ook het agendapunt te zijn van deze selecte vergadering in hogere sferen. Het is immer veel vrolijker als alles een onvoorspelbare wending krijgt. Voorbereidingen hierop namen reeds veel vroeger plaats. De veelvuldige en strategische verspreiding van chocoladefiguurtjes zal zeker doel treffen. The chocolate side is strong indeed. Vol met suikers garandeert het voldoende energie om hyperkinetisch te worden indien de dosis groot genoeg is. Gecombineerd met stress, koffieverslavingen en totaal foute uitspraken, verzorgen ze een waardig schouwspel van angst. Een jaarlijks toneel waar ook wij voorlopig nog aan deelnemen, examens.

“Soon. Very soon now.”

“Laat ons toekijken en leren, want ooit staan wij aan de andere kant.”

“MWAHAHA!!!“

Vingertoppen raken elkaar zachtjes.

fffffsssssst...

”Is dat Helium?”

“PIEP”

Twee paar ogen lichten rood op.

Goe blok!

iKaroS

Gevaarlijke sporten

UNO!

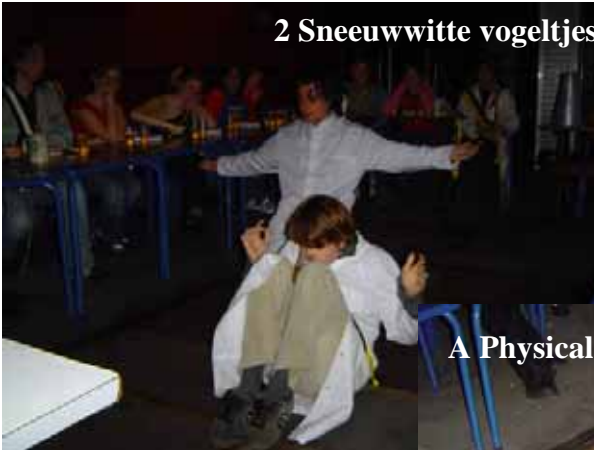
TUNKE!

Comme chez toi.

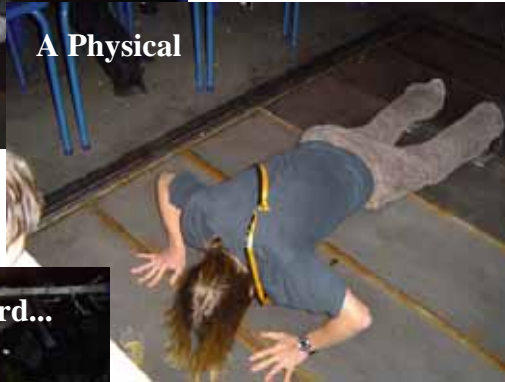

De Wekdienst :p

2 Sneeuw witte vogeltjes

A Physical

Op een schachtworp verwijderd...

Luiheid...

Rijp voor de AA

Acantha came in peace

Dankwoordje

Met dank aan:

- Alle praesidiumleden die hun stukje op tijd hebben ingeleverd:
Liesje, Katrijn en Sjappie
- Zwommie en Bouvier, om toch nog de send-button te vinden, hoewel ietsje te laat...
- Cd en Brechtje, voor het stukje over het weekend.
- Yoni “*Mephistofeles*” Saduane, voor zijn anti-lichtvervuilingscampagne.
- Simon Standaert en Simon Vanhoecke, voor het opsturen van citaten.
- Zwommie en Weedpecker, voor het opsturen van cartoons en grapjes

Mail uw bijdrage naar scriptor@wina.ugent.be en verschijn ook in dit dankwoordje!

Het kan zijn dat je een informaticus bent als:

- Je website populairder is dan jou.
- Je favoriete sport Tetris is.
- Je weet wat Fuzzy logic is.
- Je niet overeenkomt met meisjes die niet van computers houden.
- Je je vrienden nog nooit ontmoet hebt.
- Je Bill Gates adoreert.
- Je linux geïnstalleerd hebt.
- Je het internet afspeurt naar computerhumor.
- Je idee van haast sneller typen is.
- Je aan COBOL denkt als iemand een vreemde taal vermeldt.
- Je er ooit aan gedacht hebt een tatoeage te zetten: “Intel inside”
- Je basis voor een maaltijd bestaat uit: cafeïne, vet, suiker en chocolade.
- Je wenste dat er macro's waren voor sommige vervelende dingen zoals: een bad nemen
- Je je naakt voelt zonder keyboard.
- Je naakt programmeert...
- ... uit vrees voor statische elektriciteit
- Je ooit ICQ hebt gebruikt om met je kotgenoten te communiceren.
- Je simultaan kunt vertalen naar binair.
- Je hebt getest hoe ver je je muis kan bewegen zonder de screensaver te activeren.
- Je een meisje haar email vraagt ipv haar gsm nummer.
- Je meer tijd op het internet spendeert dan aan slapen.
- Je je mail meer dan 1 keer per uur nakijkt.
- Je reserve muismatten hebt.
- Je denkt dat meer dan 5 per dag minuten spenderen aan je uiterlijk een verspilling van tijd is.
- Je een server hebt, ‘Just because’
- Je een eigen domein hebt en weet hoe waardeloos zoiets is.
- Je acht verschillende computerpaswoorden kan onthouden, maar de verjaardag van je naaste familieleden vergeet.
- Je meer dan 3 uur aan een stuk quake gespeeld hebt.
- You SP34|< 1337.
- Je aan dos denkt wanneer iemand the good old times vermeld.